

[Finansministeren.]

slag i den Retning, men det fandt ingen Tilslutning. Jeg er fremdeles villig til at forhandle om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem udtalte, at de Konservative vilde have ført en anden Politik end den, vi har ført, hvis de havde haft Regeringsmagten. Det er meget muligt, det tør jeg slet ikke bestride, men naar det ærede Medlem henviser til Socialreformens Vedtagelse, synes jeg ikke, det er noget Bevis for, at den Udtalelse, jeg før fremsatte, ikke var rigtig. Hvad var nemlig Aarsagen til, at Det konservative Folkeparti ikke gik med til Socialreformen i 1933? Det var ikke, at de Konservative i og for sig var imod dette Forslag, nej, det var den politiske Stilling, Det konservative Folkeparti paa det Tidspunkt stod i. De stod uden for Forhandlingerne, de mente, at nu havde de lavet et Forlig, og saa vilde de have en Hvilepause, og det blev overladt til de tre andre Partier at gennemføre de vidtgaende Forligsforanstaltninger. Det var sikkert den sande Aarsag til, at de Konservative ikke var med. Men naar det ærede Medlem anfører, at hvis de Konservative skulde styre Statens Finanser, vilde det foregaa paa en anden Maade, saa maa jeg sige: ja, men ikke paa en bedre Maade med Hensyn til at skaffe Balance, thi naar Det konservative Folkeparti stiller Forslag om at berøve Staten 50 Mill. Kr.s Indtægt uden at anvise Beparelser eller andre Indtægter, kan man dog ikke sige, at det er et Bevis for, at det vilde blive bedre, hvis de Konservative kom til.

Lange: Den højtærede Finansminister gav en Skildring af, hvorfor vort Parti ikke var gaaet med til at gennemføre Socialreformen, som jeg absolut ikke kan erkende var rigtig. Grunden til, at vi ikke vilde medvirke til Gennemførelse af Socialreformen, var, at vi følte os ganske usikre med Hensyn til Konsekvenserne, ikke mindst de økonomiske Konsekvenser, af denne Lovs Gennemførelse. Vi saa det, som jeg tror at turde sige, at alle de tre andre Partier ikke var klar over, nemlig at det i Virkeligheden var et fuldkommen uoverskueligt Forslag, man gennemførte. Jeg tror, at de andre Partier, vel ikke mindst Partiet Venstre, nu er blevet klar over, at den Frygt, som mit Parti dengang nærrede, var berettiget, og hvis man derfor vil angive Aarsagen til, at vi gik imod Socialreformens Gennemførelse, maa man tage det, jeg her har sagt, som det rigtige og ikke det, den højtærede Finansminister fremsatte.

Den højtærede Finansminister mindede om, at han i Fjor stillede Forslag om at erstatte forskellige indirekte Skatter, Kaffe-skat og Sukkerskat, med direkte Skat, og at man da, hvis man havde ønsket det, havde haft Mulighed for at gennemføre en saadan Overgang fra indirekte til direkte Skatter. Hvis man kunde se ind i den højtærede Finansministers Hjerte, mon der saa ikke var et Øjeblik, hvor Finansministeren følte sig tryk ved, at Landstinget ikke vilde gaa med til Gennemførelse af det Forslag, han stillede?

Naar den højtærede Finansminister siger, at Det konservative Folkeparti har stillet Forslag om at overføre 50 Mill. Kr. fra Statskassen til Kommunerne uden at anvise Dækning derfor, kan jeg berolige den højtærede Finansminister i den Henseende: Hvis man vil gaa ind paa det Forslag, vort Parti har stillet, om at foretage denne Overførsel, skal det ikke volde os nogen Vanskelighed at pege paa, hvorledes Statens Mindreindtægt skal dækkes, men det er jo ikke nødvendigt at drøfte dette Spørgsmaal, før vi ser, om der er Mulighed for at gennemføre vort Forslag.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Hvis Rigsdagen vedtog det Forslag, som Det konservative Folkeparti har stillet, vilde det betyde, at Staten skulde udrede 50 Mill. Kr. om Aaret, men der er ikke givet Spor af Anvisning paa, hvor Dækningen skulde komme fra. Det er ellers altid fra konservativ Side blevet krævet, at man samtidig med, at man stillede Forslag om Udgifter, skulde sørge for Indtægter til Dækning deraf. Det har de Konservative glemt her.

Naar det ærede Medlem vil hævde, at Det konservative Folkeparti i 1933 var forudseende og allerede dengang kunde skimte, hvilke farlige Følger Socialreformens Gennemførelse kunde faa, og derfor gik imod dette Forslag, vil jeg sige, at bagefter kan vi jo alle sammen se, hvad der er forkert. Det, der har givet den største Anledning til Kritik fra Landkommunernes Side, er imidlertid ikke selve Socialreformen, men det er Arbejdsløshedsloven, der blev gennemført Aaret før, da de Konservative ikke var mere forudseende, end at de stemte for Forslaget.

N. K. Kristensen: Jeg vil gerne gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at jeg har ikke sagt, at Venstre eller jeg personlig vilde være med til at afløse alle indirekte Skatter med direkte; men